

Οι Γέροντες Βαρνάβας Ηγούμενος, Καλλίνικος και Γρηγόριος οι αυτάδελφοι Σταυροβουνιώτες Μοναχοί

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:picasaweb.google.com –

Γέροντας Βαρνάβας Χαραλαμπίδης (1864 - 1948)

Ένας άλλος Σταυροβουνιώτης ηγούμενος – μοναχός, που είχε τη μεγάλη ευλογία, να πρωτογνωρίσει το μοναχισμό στο Άγιον Όρος, ήταν ο μακαριστός Γέροντας Βαρνάβας. Ο κατά κόσμον Σταύρος Χαραλαμπίδης γεννήθηκε στο προάστιο της Λευκωσίας, Καϊμακλί, το 1864. Με την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο της γενέτειρας του, ακολούθησε μαζί με τα αδέρφια του (τους μετέπειτα Καλλίνικο μοναχό και Γρηγόριο ιερομόναχο) το επάγγελμα του οικοδόμου. Στα περασμένα χρόνια όσοι ασχολούνταν με το οικοδομικό επάγγελμα, δεν έκτιζαν μόνο πέτρες η πλιθάρια, αλλά έκαναν και ξυλουργικές η άλλες εργασίες που απαιτούνταν σε μια οικοδομή. Λοτό το επάγγελμα το άσκησαν για λίγο μόνο καιρό, αφού ο δρόμος της ζωής, τους έδειχνε διαφορετική πορεία. Μια πορεία που θα τους οδηγούσε σε φιδόστριφτα, ανηφορικά μονοπάτια, σε άγνωστες και στενές

ατραπούς, μέχρι να αξιωθούν, να φτάσουν αισίως στις ψηλές βουνοκορφές για να συναντήσουν το Νυμφίο Χριστό.

Έτσι ο νεαρός Σταύρος και τ' αδέρφια του, έφυγαν κροφά μάλιστα από τους γονείς τους, για τον ποθητό Άθωνα. Η κρυφή φυγή δεν πρέπει να ξενίζει, γιατί με αυτή, οι νέοι αθλητές του Χριστού, παρέκαμπταν τα πρώτα εμπόδια, που πιθανόν να παρουσιάζονταν από το οικογενειακό τους περιβάλλον. Μερικοί γονείς ήθελαν τα παιδιά κοντά τους, είτε για να τους βοηθούν στις δουλειές, είτε για να τα οδηγήσουν εκεί που οι ίδιοι αποφάσιζαν, στερώντας τους έτσι, το αναφαίρετο δικαίωμα της προσωπικής ελευθερίας. Εχθροί του ανθρώπου οι οικιακοί αυτού (Ματθαίου ι, 36.) Υπάρχουν όμως και γονείς που σέβονται πλήρως την ελευθερία των παιδιών τους. Αυτοί, όχι μόνο δεν αντιδρούν στις σκέψεις και αποφάσεις τους, αλλά τους συμπαραστέκονται και στην πρόπουσα ώρα βοηθούν στην πραγματοποίησή τους. Παράδειγμα, ο πατέρας των αξιομακάριστων Σταυροβουνιωτών μοναχών Παΐσιου και Δαμασκηνού, ιερέας κατά τις πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα στην κωμόπολη Αραδίππου. Βλέποντας ο πατέρας, τον διακαή πόθο του γιου του Δαμασκηνού για μοναχική ζωή, τον παρακίνησε να επισκεφθεί τον αδερφό του Παΐσιο στο Σταυροβούνι όπου μόναζε και να ακολουθήσει και αυτός το μοναχικό βίο. Ο Δαμασκηνός άκουσε τον πατέρα του, μετάβηκε στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, φόρεσε το καλογερικό ράσο και παρέμεινε 'είς τας αύλάς του Κυρίου, μέχρι την αναχώρησή του «εις τας αιωνίους μονάς, του Ύψιστου». Και μια ενάρετη, θεοσεβής κυρία από την Αθήνα, ονομαζόμενη Θεοδώρα, όταν ο μακαριστός Γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης, της είπε πως ο γιος της θα θεραπευθεί και να τον χαρίσει στον Όσιο Δαυίδ (Ιερά Μονή Οσίου Δαυίδ του Γέροντος στη Λίμνη Εύβοιας) να τον υπηρετεί, απάντησε:

– Μακάρι Γέροντα, να έχω τέτοια ευλογία.

Στο Άγιο Όρος τα τρία αδέρφια ντύθηκαν το τιμημένο καλογερικό ράσο και υποτάχθηκαν σε έμπειρους Γέροντες. Ο Βαρνάβας κοινοβίασε στη Μονή των Αγίων Αποστόλων, την καλούμενη του Καρακάλλου, ως υποτακτικός του αυστηρού Γέροντα Κοδράτου. Στην ίδια Μονή κοινοβίαζε και ένας πρώτος τους ξάδερφος, ο οποίος τελειώθηκε εκεί ως προϊστάμενος με το όνομα Πέτρος. Η εγκαταβίωση του αθλητή του Χριστού Βαρνάβα, στον καθαγιασμένο Άθωνα, χρονολογικά τοποθετείται τη δεκαετία του 1880, αφού δέκα χρόνια αργότερα, βρίσκεται στην αναπαλαιωμένη Μονή Σταυροβουνίου, η οποία εκείνη την περίοδο, είχε περιέλθει στα στιβαρά χέρια του στυλοβάτη του κυπριακού κοινοβιακού μοναχισμού, Γέροντα Διονυσίου. Οι έμπειροι Αγιορείτες μοναχοί, εφοδιασμένοι με τα κατάλληλα πνευματικά εφόδια που πλούσια κέρδισαν στον Άθωνα, επέστρεψαν έτοιμοι στην πατρίδα τους, για να μεταλαμπαδέψουν σ' αυτή, τον γνήσιο αγιορείτικο

μοναχισμό-ασκητισμό. (Τα βιογραφικά των Γερόντων Διονυσίου και Βαρνάβα, είναι γραμμένα στο βιβλίο «Η Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, Ιστορία-Αρχιτεκτονική-Κειμήλια», από το οποίο αντλήσαμε τα σημαντικότερα).

Γέροντες Καλλίνικος και Γρηγόριος

Οι κατά σάρκα αδερφοί του ηγούμενου Σταυροβουνίου Βαρνάβα Χαραλαμπίδη, γεννήθηκαν στο Καϊμακλί, γύρω στα μέσα του 19^{ου} αιώνα. Όπως γράφηκε και στο κείμενο για το μακαριστό Σταυροβουνιώτη Ηγούμενο Γέροντα Βαρνάβα, τα τρία αδέρφια αναχώρησαν την ίδια περίοδο από την Κύπρο για το Άγιον Όρος (περίοδος δεκαετίας 1880). Από πληροφορία του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, την οποία συναντούμε στο βιβλίο του «Οσίων Μορφών Αναμνήσεις», οι Γέροντες Καλλίνικος και Γρηγόριος, προτίμησαν να εγκαταβιώσουν στη Σκήτη της Θεοπρομήτορος Αγίας Άννας, στην Καλύβη του Αγίου Γεωργίου, η οποία στις μέρες μας είναι γνωστή ως Καλύβη των Καρτσωναίων, ένεκα της εκεί εγκατάστασης, στα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα, της εκλεκτής συνοδείας των Καρτσωναίων. Στο Όρος, ο μοναχός Καλλίνικος ασχολήθηκε με τη ξυλουργική και άλλες χειρωνακτικές εργασίες. Και οι δυο αυταδελφοί μοναχοί υπήρξαν παράδειγμα υπακοής και αυταπάρνησης. Το 1890 οι μοναχοί Καλλίνικος και Γρηγόριος επέστρεψαν από το Άγιο Όρος και ανέβηκαν στην κορφή του Σταυροβουνίου για να διακονήσουν το μοναστήρι του Θεοκρέμματος (Ιερά Μονή Σταυροβουνίου). Λίγες μέρες μετά την κοίμηση του μοναχού Καλλίνικου, ο αδελφός του Ηγούμενος της Μονής Σταυροβουνίου, Γέροντας Βαρνάβας, έδειξε στα μέλη της ιεράς Αδελφότητας, το μοναδικό υλικό πλούτο του μακαριστού Καλλίνικου. Ένα παλιό, φθαρμένο κρεβάτι, στ' οποίο φώλιαζαν αμέτρητοι κοριοί. Είχε ο Γέροντας Καλλίνικος το μεγαλύτερο πλούτο που έπρεπε να έχει ως μοναχός. Τον πλούτο της ακτημοσύνης του.

Πηγή: Κώστα Παπαγεωργίου, Κύπριον Πατερικόν Αγίου Όρους, Εκδόσεις Παλέττα, Κύπρος 2011.